

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

**HOTĂRÂREA nr. 258
din 24.02.2021**

Dosar nr.: 281/2020

Petiția nr.: 2421/27.04.2020

Petent:

Reclamați: Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Dealul Spirii" București – Ilfov, , , , , , ,

Obiect: posibile fapte de discriminare prin diminuarea soldei de funcție, soldei de grad și gradația (și a tuturor drepturilor ce decurg din acestea), precum și neplata majorării salariale prevăzute de Legea nr. 19/2020 coroborat cu Decretul nr. 195/2020

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul și domiciliul petentului

1.

Numele, sediul și domiciliul procedural ales al părților reclamate

2. Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Dealul Spirii" București – Ilfov, cu sediul în București, Calea 13 Septembrie nr. 135 sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

3. , inspector șef în cadrul ISUBIF, mun. București, Calea 13 Septembrie, nr. 135, sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

4. , șef birou juridic și contencios în cadrul ISUBIF, mun. București, Calea 13 Septembrie nr 135 sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

5. , control Intern în cadrul ISUBIF, mun. București, mun. București, Calea 13 Septembrie, nr. 135, sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

6. , Contabil șef în cadrul ISUBIF, mun. București, Calea 13 Septembrie, nr. 135, sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

7. , șef serviciu resurse umane în cadrul ISUBIF, mun. București, Calea 13 Septembrie, nr. 135, sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

8. , șef birou secretariat și documente clasificate în cadrul ISUBIF, mun. București, Calea 13 Septembrie, nr. 135, sector 5, e-mail: contact@isubif.ro

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

9. Petentul reclamă diminuarea soldei de funcție, soldei de grad și gradația (și a tuturor drepturilor ce decurg din acestea), precum și neplata majorării salariale prevăzute de Legea nr. 19/2020 coroborat cu Decretul nr. 195/2020.

III. Procedura de citare

10. Prin adresele nr. 2421/02.06.2020, respectiv 3207/02.06.2020 s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației

epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

11. Prin adresa nr. 3812/25.06.2020, a fost comunicat către petent punctul de vedere formulat de reclamat, în vederea formulării concluziilor scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

12. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 2421/27.04.2020, petentul menționează că deține funcția de subofițer operativ principal, având gradul militar de plutonier major, în Detașamentul de Pompieri „Chimiștilor”, Grupul de Intervenție nr. 3 din cadrul instituției reclamate și consideră că a fost supus unei discriminări prin diminuarea salariului și prin refuzul nejustificat de majorare conform art. 3 alin. 1 din Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, coroborat cu art. 32 alin. 1 – 2 din Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României.

13. Concret, pe parcursul lunii martie petentul precizează că a constatat tratamentul discriminatoriu la care a fost supus, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale, prin diminuarea soldei de funcție de la valoarea de 3417 lei, solda de grad 366 lei și gradația de 266 lei din luna ianuarie și februarie 2020, la valoarea soldei de funcție de 3342 lei, solda de grad 361 lei și gradația la valoarea de 261 lei în luna martie 2020, deci o diminuare de la 4049 lei (sf+sg+g) din luna ianuarie – februarie 2020 la 3964 lei în martie 2020.

14. Astfel, având în vedere modalitatea de calcul a majorărilor aferente zilelor de sâmbătă, duminică și sărbători legale, ore suplimentare, noapte, condiții grele, etc. ce rezultă dintr-un calcul al soldei de funcție (+ solda grad + gradație) înmulțit cu procent din fiecare spor, petentul menționează că a înregistrat o diminuare cu aproximativ 300 lei a totalului drepturilor salariale în luna martie 2020, diminuare salarială pe care nu a observat-o la colegii săi și nici nu i-a fost adusă la cunoștință printr-un act administrativ.

15. Prin urmare, petentul reclamă încălcarea dispozițiilor art. 154, art. 156 și art. 161 din Legea organică nr. 53/2003 privind Codul Muncii, precum și a art. 73 alin. 3 lit. p din Constituția României.

16. În ceea ce privește refuzul explicit al angajatorului de a-i plăti, la fel ca și colegilor săi a unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în contextul închiderii temporare a unităților de învățământ, petentul menționează că în data de 31.03.2020 s-a adresat conducerii instituției reclamate, cu solicitarea privind plata majorării salariale prevăzute de dispozițiile art. 3 alin. 1 din Legea nr. 19/2020 coroborat cu art. 32 din Decretul nr. 195/2020, precum și a majorărilor cu ore suplimentare prevăzute de art. 53 din Decretul nr. 195/2020, solicitare la care a primit răspuns la data de 07.04.2020 după cum urmează: *"în conformitate cu art. 1 pct. 2 din O.U.G. nr. 36/26.03.2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite de Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, care modifică și completează Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, conforma pct. 29 lit. i, pe timpul stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război, primirea în audiență și soluționarea petițiilor se suspendă"*.

17. Petentul adaugă că acest refuz nu este aplicat în toată instituția reclamată și nici în tot Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, discriminarea reclamată fiind astfel una punctuală, explicită. Petentul prezintă cu titlu de exemplu faptul că în cadrul aceleiași subunități, detașamentul Chimiștilor, această majorare, în cuantum de 1100 – 1600 lei a fost plătită anumitor angajați.

18. Petentul mai arată că este cu atât mai afectat cu cât i-a fost anulat concediul de odihnă din perioada 01 – 14.04.2020 în baza Ordinului Inspectorului General nr. 78037/27.03.2020 și 16655/30.03.2020, precum și a Ordinului Inspectorului Șef nr. 552430/31.03.2020, fiind adus în condiții de *"forță majoră"* la serviciu.

19. În ceea ce privește motivația tratamentului discriminatoriu, petentul menționează că aceste încălcări evidente ale legii din partea instituției reclamate poate fi interpretat ca o reacție, având în vedere faptul că a semnalat multiple încălcări de dispoziții legale, precum cele din dosarele nr. 363/2019, 371/2019 și 353/2019 aflate pe rolul C.N.C.D.

20. Petentul atașează înscrisuri.

21. Prin răspunsul la citația emisă, înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 3821/25.06.2020, petentul consideră că nu are temei juridic solicitarea de soluționare în lipsă, întrucât pe teritoriul României nu ar fi declarată nicio epidemie.

22. Prin concluziile scrise cu nr. de înregistrare la C.N.C.D. 4383/21.07.2020, atașând în același timp și probatoriu, petentul dorește să aducă completări cu privire la refuzul nejustificat, explicit, de a-i plăti în mod similar ca și colegilor săi, majorarea salarială prevăzută de dispozițiile art. 3 alin. 1 din Legea 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, coroborat cu art. 32 alin. 1 – 2 din Decretul nr. 195/2020, respectiv diminuarea soldei de funcție în luna martie 2020 și prejudicierea drepturilor salariale din luna martie 2020.

23. Înșiși reclamații nu neagă că ar fi acordat acest drept altor angajați, astfel că majorarea salarială prevăzută de art. 3 alin. 1 din Legea nr. 19/2020 coroborat cu Decretul nr. 195/2020 și Decretul nr. 240/2020 din perioada martie – mai 2020 figurează pe toate cele 3 luni în cuantum de aproximativ 4000 lei.

24. De asemenea, petentul punctează faptul că reclamatul nu neagă nici faptul că a primit de la petent toate documentele necesare acordării majorării salariale pentru luna martie transmise pe adresa de e-mail a instituției, fiind înregistrată cu nr. C/10582/01.04.2020, solicitare formulată și în luna aprilie înregistrată cu nr. 666006/07.05.2020, precum și în luna mai.

25. Petentul face precizarea că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 din O.M.A.I. nr. 51/2020 pentru stabilirea categoriilor de personal din Ministerul Afacerilor Interne cărora, pe perioada stării de urgență instituite pe teritoriul României prin Decretul nr. 195/2020, nu li se aplică prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, și pentru stabilirea măsurilor necesare acordării majorării salariale prevăzute de art. 32 alin. (2) din anexa nr. 1 la Decretul nr. 195/2020 și de art. 3¹ din Legea nr. 19/2020 : *"Personalul nominalizat în actul administrativ prevăzut la art. 3 înaintează, până cel târziu în ultima zi a lunii/ primei luni din perioada în care se cuvine majorarea salariată, spre aprobare, șefului (comandantului) unității în care este încadrat cererea de acordare a majorării salariale, însoțită de următoarele documente"*.

26. Petentul mai adaugă că în apărare, reclamatul a invocat un act administrativ individual

respectiv R.G. nr. 1/2016, aplicabil doar personalului Ministerului Apărării Naționale, deși la nivelul instituției reclamate funcționează Regulamentul de Ordine Interioară nr. 32327/OP din 28.10.2019.

27. Raportat la toate aceste susțineri, petentul consideră că reclamații se regăsesc într-o gravă eroare, încălcând ordinele superiorilor, respectiv ale Ministrului de Interne din art. 4 din O.M.A.I. nr. 51/2020, care stipulează: "*Personalul nominalizat în actul administrativ prevăzut la art. 3 înaintea, până cel târziu în ultima zi a lunii/ primei luni din perioada în care se cuvine majorarea salariată, spre aprobare, șefului (comandantului) unității în care este încadrat cererea de acordare a majorării salariale ...*".

28. De asemenea, raportat la diminuarea soldei de funcție din luna martie 2020 dorește să atragă atenția că reclamații folosesc ca temei de drept pentru a justifica refuzul de a acorda petentului drepturile cuvenite, un act abrogat de peste 10 ani respectiv art. 42 din Legea nr. 138/1999.

29. Petentul atașează probatoriu.

Susținerile reclamațiilor:

30. Domnul , în calitate de reprezentant legal al instituției reclamate, formulează punct de vedere în numele tuturor persoanelor reclamate, personal cu funcții de conducere și de specialitate din cadrul instituției față de care s-a formulat petiția, înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 3614/18.06.2020 și solicită respingerea plângerii întrucât nu există încălcări ale O.G. nr. 137/2000 în activitatea Inspectoratului, în ceea ce privește soluționarea cererilor privind plata drepturilor de natură salarială în baza dispozițiilor din legile privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și / sau a Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, Decretele Președintelui României nr. 195/2020 și nr. 240/2020, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 51/2020 pentru stabilirea categoriilor de personal din Ministerul Afacerilor Interne cărora, pe perioada stării de urgență instituite pe teritoriul României prin Decretul nr. 195/2020 nu li se aplică prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ – referitor la majorarea acordată cadrelor militare pe perioada stării de urgență, cât și pe perioada stării de alertă, în temeiul O.U.G. nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS COV 2 pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, Ordinul M.A.I. nr. 78/2020 pentru stabilirea categoriilor de personal din M.A.I. cărora nu li se aplică Legea nr. 19/2020.

31. În ceea ce privește susținerea petiționarului cu privire la diminuarea soldei de funcție în luna martie 2020, reclamatul precizează că petentul a beneficiat în luna martie 2020 (11 – 13.03.2020) de concediu pentru îngrijirea copilului bolnav conform O.I.S. nr. 529/20/I-B-IF/02.04.2020 și a certificatului de concediu medical seria CCMAM nr. 2494886 – cod indemnizație 09, acesta fiind motivul diminuării veniturilor sale lunare, conform art. 42 (4) din Legea nr. 138/1999: "*Cadrele militare în activitate, pe timpul concediului pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, (...) beneficiază de solda lunară brută în procente prevăzute de prevederile O.U.G.nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile*

de asigurări sociale de sănătate aprobată cu modificările și completările ulterioare.”

32. Astfel, reclamatul apreciază că i-au fost stabilite și acordate petentului drepturile salariale în mod corect raportat la dispozițiile legale în materie, iar situația sa nu poate fi comparată cu situația celorlalți militari întrucât stabilirea soldei de funcție diferă în ceea ce privește elementele raportat la care aceasta se calculează, respectiv: funcția (tip, categorie, eşalon, etc); grad/treaptă; gradația; vechimea în funcție sau specialitate; să desfășoare activitatea în aceleași condiții (linie de muncă, tip activități, pontajul orelor lucrate etc.).

33. În ceea ce privește refuzul de acordare a majorării salariale de 75% prevăzută de Decretul Președintelui României nr. 195/2010, Anexa 1, art. 32 alin. 1 și 2, coroborat cu dispozițiile Legii nr. 19/2020, reclamatul precizează că solicitarea adresată pe e-mail de către petent a fost înregistrată cu nr. C/10582/01.04.2020.

34. Cu privire la această solicitare, reclamatul menționează că, pe durata stării de urgență activitatea de soluționare a petițiilor a fost suspendată, potrivit art. 29 lit. i) din *Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare*; ulterior, în urma analizării cererii militarului, cât și a modalității în care petentul a înțeles să solicite dreptul prevăzut de lege, s-a constatat faptul că acesta încalcă Regulamentul de ordine interioară în unitate – R.G. nr. 1/2016 aprobat prin O.M.Ap.N. nr. 38/2016, aplicabil și militarilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, subordonat I.G.S.U. – conform adresei Direcției Generale Juridice nr. 161629/09.06.2016 (anexate) prin care a fost difuzat în Ministerul Afacerilor Interne spre aplicare Ordinul M.Ap.N. nr. 38/2016 de aprobare a R.G. nr. 1 Regulamentul de ordine interioară.

35. Petentul a primit răspunsul nr. C/10582/09.06.2020, acesta fiind îndrumat să înainteze solicitarea pe cale ierarhică, prin intermediul unui raport personal, așa cum a procedat întreg personalul beneficiar al majorării salariale din instituția reclamată, căruia, pe perioada stării de urgență instituite pe teritoriul României prin Decretul nr. 195/2020, nu i se aplică prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, care a formulat și înaintat rapoarte personale, însoțite de documente în original (declarațiile și angajamentul prevăzute de Ordinul nr. 51/2020 pentru stabilirea categoriilor de personal din Ministerul Afacerilor Interne cărora, pe perioada stării de urgență instituite pe teritoriul României prin Decretul nr. 195/2020 nu li se aplică prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ).

36. Reclamatul consideră că instituția nu a refuzat petiționarului acordarea dreptului prevăzut de lege, ci i-a solicitat acestuia să respecte R.G. nr. 1/2016, cât și modalitatea de formulare a rapoartelor personale prin care întreg personalul instituției angajatoare care beneficiază de prevederile legii privind acordarea majorării de 75% le-a respectat întocmai și a formulat rapoarte pe cale ierarhică, însoțite de înscrisurile prevăzute de O.M.A.I. nr. 51/2020.

37. Dimpotrivă, în aprecierea instituției reclamate, petentul încalcă regulamentele militare și utilizează un mijloc recunoscut de lege cetățenilor, respectiv petițiile adresate instituțiilor și autorităților publice, eludând angajamentul de a respecta, în calitate sa de militar, regulamentele militare.

38. În acest sens, reclamatul face trimitere la dispozițiile Ordinului nr. 33 din 21 februarie 2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne, care la art. 1 alin. 2 instituie o excepție în ceea ce privește cererile, reclamațiile a căror procedură de soluționare este reglementată prin regulamente speciale, sens în care este și cazul rapoartelor personale prin care militarii formulează sesizări / solicită drepturile cuvenite și pe care le înaintează pe cale ierarhică spre

soluționare.

39. În fapt, petentul este militar activ cu gradul militar de plutonier major, încadrat la Detașamentul de Pompieri "Chimiștilor", Grupul de Intervenție nr. 3, din structura instituției reclamate din anul 2006, acesta luând la cunoștință la momentul încadrării de cadrul legal de organizare și funcționare a instituției militare din care face parte, de drepturile și obligațiile ce derivă din această calitate, așa cum acestea sunt reglementate prin legile speciale, precum și de îndatorirea de a respecta întocmai Constituția României, Statutul cadrelor militare, regulamentele militare generale precum și ordinele și instrucțiunile de muncă de profil.

40. Reclamatul punctează faptul că, dovada împrejurării că petentului i s-a adus la cunoștință și a înțeles cadrul legal în care urmează să-și desfășoare activitatea de la momentul încadrării rezidă, printre altele, în îndatoririle din fișa postului și, inclusiv, din conținutul jurământului militar, semnat de acesta într-un cadru solemn, la momentul primirii în rândul cadrelor militare active, obligație instituită prin prevederile art. 8, alin. 1, lit. b din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare.

41. Prin exercitarea profesiei sale de militar activ, petentului îi incumbă îndatoriri suplimentare, precum și interzicerea ori restrângerea exercitării unor drepturi și libertăți conform legii (art. 7 din din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare).

42. Reclamatul adaugă că, potrivit alin. 3 al art. 109 din Statutul cadrelor militare, dispozițiile art. 7 și 8 din Statut sunt de aplicabilitate generală, fiind aplicabile tuturor cadrelor militare active, atât celor din Ministerul Apărării Naționale, cât și celor din Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției, Serviciilor de Stat specializate în domeniul apărării și siguranței naționale cu personal militar propriu, legea arătând în mod expres distincțiile care ar trebui să fie operate pentru alte sisteme militare.

43. Având în vedere statutul special aplicabil angajaților ministerelor precizate mai sus, orice militar are dreptul de a solicita pe cale ierarhică rezolvarea tuturor problemelor personale, respectând procedura prevăzută în Regulamentul de Ordine Interioară în Unitate (R.G. nr. 1/2016).

44. Întrucât la data de 22.09.2006 petentul avea gradul militar de sergent major, reclamatul dorește să adauge că acesta s-a angajat, printre altele, când a depus jurământul militar, să respecte legile țării și regulamentele militare, fapt pentru care i s-a pus în vedere, în mod repetat, că are obligația de a solicita rezolvarea problemelor personale prin rapoarte personale întocmite conform art. 132 din Regulamentul de Ordine Interioară în Unitate, la care să atașeze, pentru dovedirea situației invocate, documente justificative într-o modalitate care să poată fi verificate pentru autenticitate, cât privește acordarea unor sume de bani cuvenite precum cele invocate.

45. Reclamatul face precizarea că petentul nu numai că nu s-a conformat unei cerințe obligatorii, dar refuză în mod constant să coopereze cu compartimentele de resort pentru susținerea pretențiilor sale.

46. În concluzie, reclamatul solicită respingerea petiției ca neîntemeiată, în contradictoriu atât cu instituția, cât și cu personalul cu funcții de conducere din cadrul Inspectoratului, în privința căruia, aceștia nici nu au legătură cu soluționarea petiției din prezenta speță.

47. Reclamatul încheie cu mențiunea că este de acord cu soluționarea plângerii în lipsă și anexează înscrisuri, în dovedirea susținerilor:

- O.I.S. nr. 529/20/I-B-IF/02.04.2020 în extras;
- Certificatul de concediu medical seria CCMAM nr. 2494886 – cod indemnizație 09;

- adresa Direcției Generale Juridice nr. 161629/09.06.2016 prin care a fost difuzat în Ministerul Afacerilor Interne spre aplicare Ordinul M.Ap.N. nr. 38/2016 de aprobare a R.G. nr. 1 Regulamentul de ordine interioară;
- Petiția nr. C/10582/09.06.2020, însoțită de documente și răspunsurile eliberate de I.S.U. "Dealul Spirii" București-Ilfov.

V. Motivele de fapt și de drept

48. În fapt, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul este militar activ cu gradul militar de plutonier major, încadrat la Detașamentul de Pompieri "Chimiștilor", Grupul de Intervenție nr. 3, din structura instituției reclamate din anul 2006.

49. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

50. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

51. Concret, Colegiul ia act de faptul că, în prezenta speță se pune în discuție posibila încălcare a dreptului la tratament egal în ceea ce privește plata drepturilor salariale, diminuarea soldei de funcție, a soldei de grad și gradația (și a tuturor drepturilor ce decurg din acestea), respectiv majorarea salarială prevăzută de Legea nr. 19/2020 coroborat cu Decretul nr. 195/2020.

52. Raportat însă la solicitarea petentului de încălcare a dispozițiilor Codului Muncii (art. 154, art. 156 și art. 161), Colegiul director constată că prevederile O.G. nr. 137/2000 nu sunt incidente, fapt pentru care doar instanța de judecată este competentă în a analiza aplicarea prevederilor legale în ceea ce privește drepturile salariale.

52. Având în vedere sfera de competență a C.N.C.D., în considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

53. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

54. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către

instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

55. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

56. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001¹, prin care Curtea Constituțională a reținut că: „*În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...*”.

57. Astfel, prin interferarea de către C.N.C.D. în atribuțiile instanței judecătorești s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat.

58. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din posibila încălcare a dispozițiilor Codului Muncii, modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

59. Prin urmare, având în vedere argumentația de mai sus raportat la solicitările petentului de nerespectare a Codului muncii în ceea ce privește acordarea majorărilor / drepturilor salariale, Colegiul director reține că prevederile **O.G. nr. 137/2000** nu sunt incidente soluționării acestor aspecte.

60. Pe fond, în strânsă legătură cu aspectele reținute anterior prin prisma sferei de competență instituțională în domeniu, Colegiul director urmează a analiza în ce măsură obiectul petiției întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I ”Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II ”Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, astfel cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

61. De asemenea, Colegiul director se raportează la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu prin care s-a stipulat că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie,*

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

62. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

63. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.²

64. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

65. Analizând susținerile petentului prin prisma prevederilor art. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul reține că dreptul pe care-l reclamă petentul ca fiind încălcat este cel indicat la art. 7 lit. b) din O.G. nr. 137/2000 *”Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etnii, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii: ... b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locului de muncă sau a salariului;”*, în speță Inspectoratul pentru Situații de Urgență *”Dealul Spirii”* București – Ilfov.

66. În ceea ce privește comparabilitatea, Colegiul director ia act de faptul că petentul se raportează la alți colegi, cadre militare, însă, astfel cum rezultă din apărarea reclamatului, stabilirea soldei de funcție diferă în ceea ce privește elementele raportat la care aceasta se calculează, respectiv funcție (tip, categorie, eşalon, etc.), grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau specialitate, precum și raportat la condițiile în care își desfășoară activitatea fiecare militar (linie de muncă, tip activități, pontajul orelor lucrate etc.).

67. Astfel cum reiese din motivația invocată mai sus, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, tratamentul aplicat pentru două situații comparabile trebuie să fi fost diferit, iar subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor

² A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, par. 31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, par. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 par. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, par. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 par. 16.

omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

68. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

69. În ceea ce privește motivația tratamentului discriminatoriu la care a fost supus, petentul menționează că poate fi interpretat ca o reacție, având în vedere faptul că a semnalat multiple încălcări de dispoziții legale din partea instituției reclamate, sesizări care au fost constituite în dosarele nr. 363/2019, 371/2019 și 353/2019 aflate pe rolul C.N.C.D.

70. De asemenea, Colegiul reține că petentul s-a adresat angajatorului pe e-mail cu solicitarea înregistrată sub nr. C/10582/01.04.2020 pentru acordarea majorării salariale în cuantum de 75% prevăzută de Decretul Președintelui României nr. 195/2010, Anexa 1, art. 32 alin. 1 și 2, coroborat cu dispozițiile Legii nr. 19/2020, la care a primit răspunsul nr. C/10582/09.06.2020, acesta fiind îndrumat să înainteze solicitarea pe cale ierarhică, prin intermediul unui raport personal, însoțit de înscrisurile prevăzute de O.M.A.I. nr. 51/2020, astfel cum a procedat personalul beneficiar al majorării salariale din instituția reclamată.

71. În analiza cauzei, Colegiul se raportează la argumentarea adusă de reclamat în sensul în care petentul a beneficiat în luna martie 2020 (11 – 13.03.2020) de concediu pentru îngrijirea copilului bolnav conform O.I.S. nr. 529/20/I-B-IF/02.04.2020 și certificatul de concediu medical seria CCMAM nr. 2494886 – cod indemnizație 09, motiv pentru care veniturile sale lunare s-au diminuat, conform art. 42 (4) din Legea nr. 138/1999.

72. Concret, Colegiul constată că angajatorul i-a solicitat petentului să respecte atât R.G. nr. 1/2016, cât și modalitatea de formulare a rapoartelor personale pe cale ierarhică, aspecte ce rezultă din calitatea acestuia de militar, categorie căreia îi incumbă obligația de a respecta regulamentele militare.

73. Astfel, nu se poate reține o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petent (sesizările adresate la C.N.C.D.) și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizei Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, respectiv refuzul acordării majorărilor / drepturilor salariale.

74. Prin urmare, coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată și definiția discriminării în conformitate cu art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director decide că, raportat la solicitările petentului de nerespectare a Codului muncii în ceea ce privește acordarea majorărilor / drepturilor salariale, prevederile **O.G. nr. 137/2000** nu sunt incidente soluționării acestor aspecte, iar pe fond, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în lipsa comparabilității și a legăturii de cauzalitate.

75. Având în vedere cele reținute mai sus, aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Prevederile **O.G. nr. 137/2000** nu sunt incidente soluționării solicitărilor petentului raportat la dispozițiile Codului Muncii (art. 154, art. 156 și art. 161);
2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare (lipsă legătură de cauzalitate și lipsă comparabilitate).
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 24.02.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), GRAMA Horia – Membru (online), HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru (online), LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Red.: C.J. și C.M.I.

Data redactării: 04.03.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.